

להקיפו.

וסברת האומרים, שאין להקיף את מזבח הזהב ברגליו היא, משום שמזבח הזהב כולו אמה על אמה, כמידת קרן אחת של מזבח החיצון, וכשם שבמזבח החיצון נותן מתנות קרן אחת ממקום אחד, כך על מזבח הזהב נותן מתנות כולו ממקום אחד.

ואמר רבי ישמעאל, שני כהנים גדולים נשתיירו במקדש ראשון, זה אומר בידי הקפתי, וזה אומר ברגלי הקפתי. זה נותן טעם לדבריו, וזה נותן טעם לדבריו. זה נותן טעם לדבריו, סביב דמזבח פנימי כסביב דמזבח החיצון. וזה נותן טעם לדבריו, כוליה מזבח פנימי במקום חדא קרן דחיצון קאי.

מתנות הדם על טהרו של מזבח הזהב

לאחר הציווי על מתן דם פר ושעיר של יום הכפורים על קרנות מזבח הזהב, נאמר, "וְהִזָּה עָלָיו מִן הַדָּם בְּאֶצְבָּעוֹ שִׁבְעַת פְּעָמִים וְטָהְרוּ וְקִדְּשׁוּ מִטְּמֵאת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל" (ויקרא ט"ז י"ט), וזהו ששינונו הזה על טהרו של מזבח שבע פעמים.

רבה בר רב שילא היה סבור, שטהרו של מזבח הוא אמצעו של מזבח, שטהרו הוא לשון צהרים שהם אמצע היום, והיה נותן את הדם בכותלו המזבח באמצע גובהו.

אולם בברייתא מבואר שהיתה ההזאה על גגו של מזבח, שהיה מפנה גחלים אילך ואילך, ומזה על גג המזבח ממש, ולא על האפר או הגחלים.

ואמר רבא בר רב שילא, שאם כן, טהרו הוא לשון גילוי, כלשון הכתוב "וּכְעָצָם הַשָּׁמַיִם לְטָהֵר" (שמות כ"ד י'), שמשמעותו כשמים כשהם מגולים בלא עננים, וכך היה נותן על המזבח במקום מגולה שבו, שאין עליו לא אפר ולא גחלים.

ולדברי הכל היה נותן את שבע המתנות הללו בגג המזבח סמוך לקרן שנתן עליה את המתנה האחרונה מארבע מתנות שעל ארבע קרנות, שנאמר, "וְטָהְרוּ וְקִדְּשׁוּ", ללמד שבמקום שקדשו בקרנותיו שם מטהרו בהזאות.

לדעת חנניא – מתנה אחרונה היה נותן בקרן צפונית מזרחית [כדעת רבי עקיבא לעיל בדף נ"ח] ולכן היה נותן שבע הזאות על גג המזבח בצד צפון.

ולדעת רבי יוסי – מתנה אחרונה היה נותן בקרן דרומית מזרחית [כדעת משנתנו ורבי יוסי הגלילי לעיל בדף נ"ח], ולכן היה נותן שבע הזאות על גג המזבח בצד דרומי.